

ילדי העדן

גליון 174
פר' פנחס
כ"ג תמוז תשפ"ה

ככה תבוא הגאולה

מדברי מורינו הרב שליט"א

בעין העדשה

טיול מספר 17 – ל' ניסן פ"ד

רזאים ניסים

סיפורי ניסים וישועות מכלי ראשון

חיכיתי זמן רב לתור לרופא שיניים מיוחד, כאשר הגיע היום והייתי בדרך נתקעתי בפקקים נוראים, אצל רופא זה אם מאחרים, מפסידים את התור וצריכים לחכות מחדש.

הבטחתי סכום כסף, צדקה לילדי הצדיק.

לפתע, נהג האוטובוס כמו קיבל לחץ והחל "להשתולל" על הכביש ולנסוע במהירות, זה היה ממש בחינה של קפיצת הדרך, נגד כל הגיון הגעתי לרופא שיניים כמה דקות לפני הזמן.

ר' נתן מברסלב היה מחפה לבין המצרים שיוכל לבנות לה'. כי בבין המצרים אומרים תקון חצות בחצות היום, אפשר לבנות אפילו באמצע היום.

ואומר ר' נתן שרק כך מביאים את המשיח על ידי שיושבים על הארץ,

בוכים על החרבן.

ר' נתן אומר, אתה רוצה להביא את בית המקדש,

להביא את ירושלים?

אתה צריך לדעת שאתה

מתאבל על ירושלים,

אתה רוצה את הצער

של ירושלים.

ירושלים היא בזויה, מקררת. אתה רוצה להביא את משיח? צריך לשבת על הארץ בחצות הלילה ולבנות ולהתאבל.

על מה להתאבל? על העברות שלי! להאמין שאני מחריב את בית המקדש, רק אני.

להתאבל על ירושלים ולפשפש במעשי, אני לא שומר את העינים, אז אני מחריב את ירושלים. יש רוח טמאה על ירושלים, כי כל אדם לפי החטאים שלו, ככה בכל דור ודור יש לו חלק מחרבן בית המקדש. כשאדם מפשפש במעשיו ותולה את החרבן בעצמו, והוא ישפוט את עצמו, רק ככה תבוא הגאולה.

ילדים צדיקים ומתוקים שלום וברכה!

אנו נמצאים בימי בין המצרים, הקמים שבהם נחרב בית המקדש, ימים שבוכים ומצטערים על חרבן הבית. הרבה פעמים אנו חושבים לעצמנו, באיזה אופן זה קשור אלי?

והתשובה: מבאר שכל מי שהתאבל וברכה על חרבן בית המקדש, הוא יזכה לשמחה בשמחה של בנן הבית.

יוצא שעצם הצער על החרבן, זו היא תחלתה של השמחה הגדולה העתידה!

כשאני עושה תשובה ומתחרט על מעשים שאינם טובים, שמעבדים את הגאולה, בו בזמן, אני נהיה חלק מהשמחה הגדולה והעתידה לבוא בקרוב, כשיבנה הבית המקדש.

וכמו שאומר הנביא בישעיה (ס"ו) – **"שישו אתה משוש" מי הם יהיו אלו שישמחו וישישו עם ירושלים הבנויה? ממשיך הנביא ואומר: "כל המתאבלים עליה!"**

בברכת א גוט שבת, המשגיח נפתלי ביק.

דבר המשגיח

הצדיק לקוברן בארץ ישראל; על כך מעירים חכמינו זכרונם לברכה: כל ישראל היו עסוקים בכסף, ורק משה לבדו התעסק במצווה. ראה חכמתו וצדקתו של משה, מציינים החכמים.

דברים אלו אינם מובנים; אמנם קל להבין שכאן נעשה מעשה של צדקות מצד משה. לוויית המת היא חסד של אמת. אך במה מתבטאת כאן חכמה מיוחדת?"

"את התשובה מוצאים ברגע שבו היו ישראל נתונים במצב קשה, שלא נראה שניתן למצוא מוצא ממנו: כשעמדו מול הים, וחיל מצרים הלך והידק מאחור את הצבת עליהם. עתה אירע נס - ים סוף נבקע ומה ראה הים וינוס? אומרים חז"ל: ראה ארונו של יוסף... וראה זו של הנולד העניקה למשה את תואר החכמה עקב מעשה הצדקה שעשה עם יוסף."

תומס גילה עניין רב בדברים ששמע ושאל שאלות רבות. ר' יצחק הסביר לו בסבלנות כל דבר וענה על כל שאלותיו.

גישה זו של היהדות שאת גדלות הבורא רואים גם בטבע ולא דווקא בניסים גלויים הקסימה אותו.

ר' יצחק חש שתומס התרשם עמוקות ומשהו מתחולל בקרבו. הוא קם ממקומו, מהורהר, הניח פירות על השולחן ונפרד לשלום משני הרעים.

כשחזר תומס ונפגש עם המלך סיפר לו חלק מן הדברים ששמע ולמד. דברים אלו חיזקו את התרשמותו של המלך שכדאי לו לשמור לתועלתו על יועצים כה נבונים.

"שדל אותם בכל דרך לעבור לנצרות", אמר לתומס.

"אני מוכן אפילו להעלים עין אם בסתר ידבקו ביהדותם, אבל אינני מוכן להפסיד את חכמתם".

"אנסה", נאנח תומס.

"בינתיים הורה להם לצאת מן העיר. כל עוד הם כאן ימשיכו הכמרים להסית את ההמון נגדם ונגדי. הפגיעה ביוקרתם קשה מדי".

"לאן עליהם לפנות?"

"שלח אותם לאמיאנס. העיר רחוקה מרחק שעתיים בלבד מכאן ובה מצוי מבצר שבו היו יהודים לפני גרושם מן הארץ. לעת עתה עליהם ללכת שמה".

"בסדר גמור", נענה תומס.

המשך בשבוע הבא בע"ה.

מבגד לצרפת

סיפור בהמשכים | פרק 19

תקציר: המלך כעס על ר' יצחק ור' קולינמוס על זה שלא רצו לבוא ולהשתתף באירוע עם האפיפיור, דיאגו שניסה להסית את המלך נגדם, התהפך עליו הגלגל והוא נטרף בשיני הכלבים.

מותו של דיאגו הירבה את התפעלותו של ההמון משני היהודים לדרגת הערצה עיוורת. הם ליוו את השניים לביתם והריעו להם בהיכנסם.

מאידך מצא המלך את עצמו בדילמה קשה: סוף סוף אין החוק מתיר ליהודי לגור בארצו, ואין הם מוכנים להמיר את דתם. גם רכושם הגדול שכבר ראה אותו כשלו משך את ליבו. אך הנס המופלא שהוא היה נוכח בהתרחשותו מנע ממנו מלחרוץ את דינם. הוא החליט לחכות לשובו של תומס, השר שהיה מקורבו וידידם של היהודים, אשר נעדר מן הארץ בזמן שארעו מאורעות אלו.

תומס חזר כעבור ימים אחדים ונסער לשמע החדשות. הוא מיהר לבקר את ידידיו, וכשנכנס בצעדים נמרצים לחדרם מצא אותם ישובים נינוחים ועוסקים בלימוד בחברותא.

"שלום, ידידים יקרים", פתח תומס בברכה.

"שלום וברכה. מתי שבת מנסיעתך?"

"הגעתי לפני כמה שעות ונדהמתי לשמוע על הרפתקאתכם

האחרונה".

"ההשגחה העליונה הצילה אותנו, ברוך השם".

"המלך נתון תחת הרושם העז של הנס שקרה לכם: הוא מאמין שיש לכם שליטה על כוח עליון".

"הבליים", הניד ר' יצחק בידו. "אמנם החיים הם נס מתמיד, אך לנו לא התרחש כל נס יוצא מגדר הרגיל. הכל בזכות התורה, שדרכיה דרכי נועם; התורה אסרה עלינו מאכלים מסוימים, ולכן נתנו את הארוחות האלו לכלבים ולא התחולל כאן כל נס מיוחד. הכלבים הכירו אותנו. אם אתה מוכן לשמוע, אביא לפניך רעיון דומה המופיע בתורה".

"ומהו אותו רעיון?"

"בוודאי שמעת על יציאת היהודים מעבדות מצרים. בסיפור היציאה כתוב שמשם רבנו לקח עמו את עצמותיו של יוסף

הקורע - ד'

ל"ט מלאכות שבת

מלוקט משולחן ערוך ומגדולי הפוסקים

○ ועל כן יש להזהר פשקוֹנה ספר חדש או סדור או שְׁפָרָד את הספר, צריך שִׁבְדֵק מערב שֶׁבֶת וְפָרִיד את הדפים.

○ הקורע נִיר טִישוּ לְקָרְעִים חֵיב מִשּׁוּם קוֹרֵעַ, וְאִם קוֹרֵעַ לְפִי מִדָּה חֵיב גַּם מִשּׁוּם מַחְתֵּךְ.

○ וְלִכְּן אֵין לְחַתֵּךְ נִיר בְּשֶׁבֶת אֶפְלוּ בְּשָׁנוּי, וְאֶפְלוּ שְׁלֹא בְּמָקוֹם הַנִּקְיָב.

○ וְכֵן אֶסוּר לְתַלֵּשׁ חֲתִיכַת צָמֵר גָּפוֹן.

לקבל את העלון במייל מידי שבוע או לכל ענין אחר - שלחו הודעה ל: N0527156621@gmail.com

התהילים

מה צריך להזהר פשקוניה ספר חדש? (ל"ט מלאכות שבת)

האם מתיר בשבת לחתוך גזר טישו שלא במקום הסימן? (ל"ט מלאכות שבת)

על ידי מה פרנסתו בנקל? (לקוטי עצות)

הומיקס בסלוב

יגלה יעמדו על הכרמל על אשר נדב ליום אותם ליתול חלק במפעל הגדול "חברת ילדי הצדיק"

ליקוטי עצות

ממוין ופרנסה

כיסופים לרבינו

ליקוטי הלכות יו"ד - ד - ו

זיווג הגון

חת בת מרים.

זרע של קיימא

אביהו בן שרה.

שושנה מיטל בת דינה.

יצחק בן שרה.

נירה בת לאה.

בחורה בת שושנה.

הצלחה

נתן בן אודל עליזה.

מרדכי בן מלכה.

פרידא בת מרים.

אהרן בן לאה.

אברהם בן אגניה אפרת.

יצחק, רחל, חנה,

אדל, שמחה, פייגא

בני שרה.

יצחק בן לאה.

רבקה בת אביגיל.

רחל, בהנימין, יוסף,

דוד יונתן,

יעקב בני רבקה.

רפואה שלימה

עיליא נתן בן מרים הינדא.

נחמן בן אודל.

גאולה ג'וליה בת

מרגלית.

יורם בן שושנה.

עדנה בת ג'ינה.

יעל בת בחורה רחל.

אליעזר עובדיה בן

בחורה רחל.

יהי רצון מן קדם אבותינו די בשמיא
 שחזנו בזכות הכל פיהם של תינוקות של
 בית רבן שאין בהם חטא לכל הישועות
 ברחמייה

חברת תקוה חב"ד בשבת

17:00 - 18:10

חברה אבות ונשים בשבת

18:10 - 19:10

החברות הקבוציות בימות החול

חברת תקוה חב"ד חולכה

17:25 - 19:00

חברה תהלים לטעון עם ישראל

19:00 - 19:30

כלם מזמנים לבוא כאן אישי.
 מנחה לראיוחכם
 המושגית

וכי כבוד הרב חושד בנו
 שנחלל שבת!! שנאכל מאכלי
 טריפה!! הרי כולנו יהודים
 יראים ושלמים!

לרגע הזה חיכה רבי יהונתן:
 "כן, הוא אמר בעצב, אני חושש
 מאוד לעתיד הרוחני שלכם.

המשך בשבוע הבא בע"ה.

רבי יהונתן אייבשיץ, רבה של פראג. שהיה אחד מגדולי הדורות
 האחרונים, תלמיד חכם עצום וענק-רוח,

כיבוד אב ואם

עובדות והלכות על המצווה החשובה

פראג

לפני שהתמנה לרבה של
 פראג, כיהן רבי יהונתן
 כרב עיירה קטנה
 כלשהי. פעם הגיע
 לביתו שלוח עם
 הצעת רבנות
 מהעיר
 המעטירה
 פראג, ובמקום
 לקפוץ על
 ההצעה
 החשובה, רבי
 יהונתן ביקש
 כמה
 שבועות
 לחשוב.

בינתיים התפרסמה השמועה
 בעיר שהרב עומד לעזוב אך איש לא
 עשה דבר בעניין. רבי יהונתן המתין כמה שבועות ואחר כך אישר
 לפרנסי פראג את קבלת ההצעה.

אנשי פראג שלחו בהתרגשות שלוש עגלות להוביל את הרב
 ומשפחתו, אך שוב להפתעת כולם, הרב לא מיהר לצאת. הוא עיכב
 את העגלונים כמה ימים בפתח ביתו ולא מיהר להתארגן.

אחרי שלוש ימי המתנה כשהעגלונים כבר איבדו את הסבלנות,
 הרב ביקש מהשמש לכנס את תושבי העיר לשיחת פרידה. בית
 הכנסת התמלא מפה לפה ורבי יהונתן עלה על הבמה וסיפר כי

לחשיפת הבור **חמש אפשרויות לתרום לילדי הצדיק**

אשראי טלפוני	לידי המשגיח	בנדרים פלום	בהוראת קבע	בהעברה בנקאית
חינו עכשיו: 02.532.532.4 שלוחה 2	הרב נפחלי ביק הי"ו 052.715.6621	כתבו בחיפוש: "ילדי הצדיק"	קוד מוסד 27397 על שם "ילדי הצדיק"	בנק מרכנליל 17 סניף 621 חשבון 099930 על שם "ילדי הצדיק"

חרית
 הרב
 שליט"א
 בנרנה
 היסטורית: